

Subject: Before Trusting Negotiators, Read Their Constitution

April 14, 2026

Mr. President,

Before any further trust is placed in the Iranian negotiators, there is one document that must be fully understood: their Constitution.

This is not just a legal framework—it is the operating manual of a regime that survives on three pillars: crisis, misery, and poverty. These are not accidental conditions; they are structural tools of control.

The people of Iran live in misery and poverty, not because of lack of resources, but because the system is designed to keep them there. Their suffering is not a failure of governance—it is a feature of it.

Crisis, on the other hand, serves two strategic purposes. It feeds the regime's survival instinct internally, while externally it sustains the very tensions that justify military expansion and engagement. These crises have long benefited the global Military-Industrial Complex and, at the same time, have pushed regional actors closer toward security alignments, including with Israel.

Mr. President, you have always shown a unique ability to see beyond the surface. The negotiators you face are not independent actors—they are bound by a constitution that prevents genuine compromise.

If there is to be a real and lasting solution, it will not come from negotiating with those constrained by such a system, but from addressing the root: the legitimacy of that system itself.

Read their Constitution before you trust their negotiators.

Respectfully,

Sohrab ChamanAra

www.CyrusForce.org

ترجمه فارسی

موضوع: قبل از اعتماد به مذاکره کنندگان، قانون اساسی آنها را بخوانید

چهارده آوریل 2026

آقای رئیس‌جمهور،

پیش از آنکه اعتماد بیشتری به مذاکره کنندگان ایرانی شود، یک سند باید به طور کامل درک شود: قانون اساسی آنها.

این فقط یک چارچوب حقوقی نیست — بلکه دستورالعمل اجرایی رژیمی است که بر سه ستون بقا تکیه دارد: بحران، فلاکت، و فقر. این‌ها شرایط تصادفی نیستند؛ بلکه ابزارهای ساختاری کنترل هستند.

مردم ایران در فقر و فلاکت زندگی می‌کنند، نه به دلیل کمبود منابع، بلکه به این دلیل که سیستم طوری طراحی شده است که آنها را در همین وضعیت نگه دارد. رنج آنها نتیجه ناکارآمدی نیست — بلکه بخشی از کارکرد این نظام است.

از سوی دیگر، بحران دو هدف استراتژیک را دنبال می‌کند: در داخل، بقای رژیم را تغذیه می‌کند و در خارج، تنش‌هایی را حفظ می‌کند که گسترش و درگیری نظامی را توجیه می‌نماید. این بحران‌ها سال‌هاست که به مجتمع نظامی-صنعتی جهانی سود رسانده و همزمان بازیگران منطقه‌ای را به سمت همگرایی‌های امنیتی، از جمله با اسرائیل، سوق داده است.

آقای رئیس‌جمهور، شما همواره توانایی خاصی در دیدن فراتر از ظاهر داشته‌اید. مذاکره کنندگانی که با آنها روبرو هستید، بازیگران مستقلی نیستند — آنها به قانونی اساسی مقید هستند که مانع از هرگونه مصالحه واقعی می‌شود.

اگر قرار است راه حلی واقعی و پایدار شکل بگیرد، این رامحل از مذاکره با کسانی که در چنین چارچوبی محدود شده‌اند به دست نخواهد آمد، بلکه از پرداختن به ریشه مسئله: مشروعیت خود این نظام.

پیش از اعتماد به مذاکره کنندگان، قانون اساسی آنها را بخوانید

با احترام،

سهراب چمن آرا